

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711213088
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6711213088.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica v právnej veci navrhovateľa: Y. U. K., a.s., so sídlom XXX XX K., M. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Branislavom Zubercom, so sídlom Advokátska kancelária 811 01 Bratislava, Michalská ulica 9, proti odporcom : v 1. rade: B. C., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J., R. XXXX/XX, zastúpený splnomocnenou advokátkou JUDr. Luciou Fabriciusovou, so sídlom Advokátska kancelária 974 01 Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, v 2. rade: M. F., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J., C. XXXX/X, adresa pre doručovanie : J. F., XXX XX J., J. C. XX, o zaplatenie 2 769,41 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen číslo konania 6C/54/2012-170 zo dňa 23.10.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť odporcovi v 1. rade trovy konania vo výške 384,31 eur na účet právnej zástupkyne odporcu v 1. rade **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením konanie vo vzťahu k odporcovi v 1. rade zastavil podľa ustanovenia § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu vo vzťahu k tomuto účastníkovi konania a rozhodol o trovách zastaveného konania tak, že uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi v 1. rade trovy konania v sume 384,31 eur na špecifikovaný účet právnej zástupkyne odporcu v 1. rade v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia. O náhrade trov konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p., v spojení s ustanovením § 149 ods. 1 O.s.p., pričom sumu trov právneho zastúpenia súd posudzoval v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov v znení platnom a účinnom v čase vykonania jednotlivých úkonov právnej služby.

Proti uzneseniu okresného súdu vo výroku o náhrade trov zastaveného konania podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie a považuje ho za nesprávne. Vo veci bol podaný návrh na začatie konania dňa 05.09.2011 voči odporcovi v 1. rade - M. C., ktorý dňa XX.XX.XXXX zomrel. Okresný súd uznesením zo dňa 12.03.2013 č.k. 6C/54/2012-103 prerušil konanie do právoplatného skončenia dedičského konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 32D/124/2012. Súd ďalej konal s B. C. ako s odporcom v 1. rade a nakoľko navrhovateľ nedisponoval rozhodnutím v dedičskom konaní po pôvodnom odporcovi v 1. rade, požiadal okresný súd o jeho zaslanie a dňa 17.02.2014 súd doručil navrhovateľovi rozhodnutie v dedičskej veci sp. zn. 32D/124/2012 zo dňa 29.07.2013. Z rozhodnutia vyplývalo, že dedičské konanie bolo zastavené a majetok nepatrnej hodnoty, ktorý zanechal poručiteľ, bol vydaný osobe, ktorá sa postarala o pohreb - B. C.. Navrhovateľ poukázal na ustanovenie § 470 Občianskeho zákonníka, upravujúceho prechod dlhov poručiteľa a to tak, že dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou smrťou. Navrhovateľ argumentuje, že súdu nenavrhol, aby pribral do konania na strane odporcu B. C., napriek tomu súd iniciatívne na najbližšie pojednávanie predvolal B. C. v postavení odporcu v 1. rade. Po

oboznámení sa s rozhodnutím dedičského konania navrhovateľ v podaní zo dňa 19.02.2014 vyslovil názor, že pribratie B. C. do konania ako účastníka konania na strane odporcu nepovažoval za správny postup súdu a konanie voči nemu malo byť zastavené, nakoľko nie je dedičom po zosnulom M. C.. Okresný súd podanie navrhovateľa posúdil ako späťvzatie návrhu voči B. C. a konanie voči nemu zastavil a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť mu trovy, ktoré mu v konaní vznikli. Navrhovateľ však zastáva názor, že k zastaveniu konania nedošlo jeho zavinením, preto nemal byť zaviazaný na náhradu trov konania, ktoré vznikli odporcovi v 1. rade. Navrhovateľ totiž neinicioval vstup B. C. do konania. Súd mal podľa názoru navrhovateľa o trovách konania rozhodnúť podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.. Skutočnosť, že odporca v 1. rade - M. C. zomrel, je objektívna skutočnosť, za ktorú nemôže navrhovateľ niesť zodpovednosť, navyše sám vstup B. C. do konania nenavrhol. Navrhuje preto, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania zmenil a podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. vyslovil, že žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

Vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa ustanovenia § 107 ods. 1 O.s.p., ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať.

Podľa ustanovenia § 107 ods. 3 O.s.p., konanie súd preruší najmä vtedy, ak ide o majetkovú vec a navrhovateľ alebo odporca zomrel; v konaní pokračuje s dedičmi účastníka, prípadne s tými, ktorí podľa výsledku dedičského konania prevzali právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve, ak povaha veci nepripúšťa, aby sa v konaní pokračovalo skôr.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd mal z obsahu spisu preukázané nasledujúce skutočnosti :

Návrhom na začatie konania zo dňa 05.09.2011 sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 3 942,26 eur s príslušenstvom voči pasívne legitimovaným subjektom - odporcovi v 1. rade M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J., C. XXXX/X a odporkyni v 2. rade M. C., rodenej F., nar. XX.XX.XXXX, bytom v tom čase XXX XX J., C. XXXX/X, ktorým svedčila hmotnoprávne legitímácia ako solidárnym dlžníkom zo Zmluvy o Y. spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXP. uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcami dňa 03.08.2007. Predmetom konania po pripustení čiastočného späťvzatia návrhu v sume istiny 1 172,79 eur zostala istina v sume 2 769,41 eur s príslušenstvom (uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 6C/54/2012-65 zo dňa 25.04.2012). V priebehu konania dňa XX.XX.XXXX zomrel odporca v 1. rade a súd, nakoľko predmetom konania je majetkový nárok, adekvátne procesne na danú situáciu zareagoval a v súlade s ustanovenia § 107 ods. 1 a 3 O.s.p. uznesením č.k. 6C/54/2012-103 zo dňa 12.03.2013 konanie prerušil do právoplatného skončenia dedičského konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 32D/124/2012, ktorým sa prejednávalo dedičstvo po zomrelom odporcovi v 1. rade. Predmetné dedičské konanie bolo právoplatne skončené dňom 13.09.2013 a Okresný súd Zvolen uznesením č.k. 32D/124/2012, Dnot 286/2012 zo dňa 29.07.2013 vydal majetok nepatrnej hodnoty pozostávajúci z vkladu na účte č. XXXXXXXXXX/XXXX vedený v Y. K. znejúceho na meno poručiťľa so zostatkom v sume 1 652,33 eur a osobné motorové vozidlo EČ V. XXX Q. v hodnote 100 eur B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., R. XXXX/XX, ktorý sa postaral o pohreb poručiťľa a konanie o dedičstve podľa ustanovenia § 175h ods. 2 O.s.p. zastavil (č.l. 109- 111 spisu). Po právoplatnom skončení predmetného dedičského konania po pôvodnom odporcovi v 1. rade súd v súlade s postupom upraveným v ustanovení § 170 ods. 3 O.s.p. pokračoval v konaní s B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., R. XXXX/XX, otcom poručiťľa. Navrhovateľ zaslal súdu podanie zo dňa 19.02.2014, obsahom ktorého je výslovný návrh navrhovateľa, aby súd vzhľadom na dedičské konanie sp. zn. 32D/124/2012 zastavil konanie voči novému odporcovi v 1. rade - B. C. a pokračoval v konaní len s pôvodnou odporkyňou v 2. rade - s M.

C. (F.) - č.l. 151 spisu. Súd následne v dôsledku dispozičného úkonu navrhovateľa postupoval podľa ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p. a odvolaním napadnutým uznesením konanie vo vzťahu k odporcovi v 1. rade zastavil a rozhodol o trovách zastaveného konania vo vzťahu k tomuto účastníkovi konania.

Odvolačí súd sa nestotožňuje s obranou navrhovateľa, ktorý argumentuje, že v dôsledku nesprávneho procesného postupu okresného súdu nenesie zodpovednosť za trovy konania odporcu v 1. rade, pretože nedal podneť ani návrh na jeho pribratie do konania. Pokiaľ ide o univerzálnu sukcesiu do práv a povinností účastníka konania, ktorý v priebehu konania stratil spôsobilosť byť účastníkom konania a tým aj procesnú spôsobilosť, nevyžaduje sa osobitné súdne rozhodnutie o prípustnosti takejto procesnej i hmotnoprávnej zmeny v osobe účastníka konania (ako tomu je napr. pri singularnej sukcesii, ktorá nastáva prevodom práv a povinností). Pri prechode práv a povinností z pôvodného účastníka konania v dôsledku univerzálnej sukcesie dediča do jeho práv a povinností potom súd s právnym nástupcom tohto účastníka pokračuje v konaní bez osobitného súdneho rozhodnutia o zmene účastníka konania (§ 107 ods. 3 O.s.p.), nakoľko k univerzálnej sukcesii do práv poručiťľa dochádza priamo ex lege, zo zákona, nie až v dôsledku súdneho rozhodnutia a aj argument navrhovateľa, že nežiadal súd o pribratie dediča do konania, je tak bezpredmetný. Za daného stavu bol súd povinný po právoplatnom dedičskom rozhodnutí v konaní pokračovať s dedičom pôvodného pasívne legitimovaného odporcu v 1. rade, nakoľko táto skutočnosť je zrejماً z obsahu osvedčenia o dedičstve po zomrelom odporcovi v 1. rade. Za daného stavu, z hľadiska procesného postupu súdu, je zatiaľ bez právnej relevancie výsledok dedičského konania vzhľadom na zákonné znenie ustanovenia § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda bez ohľadu na skutočnosť, že tento dedič zodpovedá za poručiťľove dlhy, ktoré na neho, ako univerzálneho sukcesora do práv a povinností pôvodného odporcu prešli poručiťľovou smrťou a to len do výšky ceny nadobudnutého dedičstva. Táto skutočnosť by mala právnu relevanciu z hľadiska meritórneho rozhodovania súdu o uplatnenom nároku voči dedičovi, avšak nemá žiadny vplyv na skutočnosť, že dedič vstúpil, ako univerzálny sukcesor, do procesného nástupníctva po pôvodnom účastníkovi konania a tým, že vstúpil do procesného postavenia pôvodného účastníka, súd bol povinný konať s ním ďalej ako s pasívne legitimovaným účastníkom a postupoval plne v zmysle procesného práva (§ 107 ods. 3 O.s.p.). Pokiaľ však potom navrhovateľ, ak dominus litis, adresoval súdu procesné podanie, obsahom ktorého bol jednoznačný návrh na zastavenie konania vo vzťahu k novému odporcovi v 1. rade, súd bol povinný takýto dispozičný úkon vykonaný v sporovom konaní navrhovateľom, ktorý má procesné právo disponovať konaním, rešpektovať a po vyžiadaní si súhlasu odporcu v 1. rade následne postupovať podľa ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p. a konanie vo vzťahu k tomuto účastníkovi zastaviť. Neobstojí ani argument, že súd si nesprávne vyhodnotil procesné podanie navrhovateľa zo dňa 19.02.2014 a to vzhľadom na jeho jednoznačné slovné a obsahové formulovanie návrhu, aby súd konanie voči novému odporcovi v 1. rade zastavil.

V prípade zastavenia konania, pokiaľ ide o rozhodovanie súdu o náhrade trov konania, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Ak však bolo konanie zastavené v dôsledku zavinenia niektorého z účastníkov, a je mu možné pričítať procesnú vinu na zastavení konania, je v súlade so všeobecnou zásadou spravodlivosti súdneho konania zaťažiť tohto účastníka povinnosťou nahraďiť trovy, ktoré vznikli do zastavenia konania v zmysle ustanovenia § 146 2 O.s.p., ktoré predstavuje špeciálnu úpravu náhrady trov konania v prípade jeho zastavenia.

Navrhovateľ vzal procesným podaním datovaným dňa 19.02.2014 návrh voči odporcovi v 1. rade späť v celom rozsahu a navrhol konanie voči nemu zastaviť. Konštatovanie hmotnoprávneho úspechu v konaní niektorého z účastníkov je možné len v prípade prejednaní veci a následného meritórneho rozhodnutia o predmete sporu. V tomto štádiu konania - v prípade zastavenia konania v dôsledku dispozičného úkonu navrhovateľa - sa tak súd spravidla ani nemá možnosť zaoberať otázkou dôvodnosti podania návrhu a teda hodnotiť úspech v konaní niektorého z účastníkov inak, ako výlučne len z procesného hľadiska. Pokiaľ tak vzal navrhovateľ účinne návrh voči odporcovi v 1. rade späť a žiadal konanie voči nemu zastaviť, platí, že z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania vo vzťahu k tomuto účastníkovi a je tak povinný nahraďiť mu trovy, ktoré mu do momentu zastavenia konania účelne vznikli. Okresný súd po zastavení konania voči odporcovi v 1. rade potom správne rozhodol o náhrade trov prvostupňového konania tohto účastníka s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. a uložil navrhovateľovi, ktorý nesie procesné zavinenie na zastavení konania, povinnosť nahraďiť odporcovi v 1. rade trovy konania. Odvolačí súd konštatuje, že aj suma priznaných trov právneho

zastúpenia je v súlade s ustanoveniami § 10 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 13a ods. 4, § 15, § 16 ods. 3 a § 17 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a súd prvého stupňa priznal len tie trovy konania odporcu v 1. rade, ktoré boli účelne vynaložené a dôvodné.

Odvolačný súd po preskúmaní uznesenia prvostupňového súdu v rozsahu podaného odvolania potom uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., ako vecne správne potvrdil.

Vo zvyšnej časti zostáva uznesenie nedotknuté.

O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. a odporcovi v 1. rade, ako v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi, náhradu trov druhostupňového konania nepriznal, nakoľko si tento účastník trovy odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčíslil, ani ich nežiadal priznať, a odvolací súd tak má za to, že si trovy odvolacieho konania neuplatňuje. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.